

Generalsekretærens beretning om organisationens arbejde.

(Dagsordenens punkt 10).

I indledningsafsnittet til årsberetningen om organisationens arbejde i tiden 16. juni 1964 til 15. juni 1965 skriver generalsekretær U Thant, at forløbet af den 19. Generalforsamling havde skadet FN's effektivitet og værdighed. Det havde dog også vist en opmuntrende grad af loyalitet fra medlemskabets side. Indonesiens udtræden var beklagelig og måtte nødvendigvis afføde sammenligninger med Folkeforbundets historie. Tiden har dog vist, at en sådan sammenligning var udtryk for utidig pessimisme. U Thant håber, at Indonesiens udtræden kun er midlertidig, og at landet snart vil indse, at dets langtidssinteresser bedst varetages gennem en genoptagelse af medlemskabet.

Om *33-magtsudvalget* hedder det, at udvalget, selv om det ikke fuldt ud havde løst sin opgave, dog havde nået et væsentligt resultat i form af enigheden om, at FN skulle styrkes gennem frivillige bidrag, og at Generalforsamlingen på ny skulle genoptage sin normale virksomhed. FN's finansielle situation er imidlertid fortsat prekær, og U Thant appellerer til alle medlemsstater om i samarbejde at fuldende udvalgets hidtidige arbejde og afslutte behandlingen af alle punkter under dets mandat. Det må efter generalsekretærens opfattelse være væsentligt for fremtidige fredsbevarende operationers heldige gennemførelse, at der skabes veletablerede grundregler og retningslinier for deres udførelse. Dette gælder især finansieringen. Cypem-styrken har demonstreret, at den fulgte politik med enkeltvis forlængelser og frivillige bidrag, som kan komme eller udeblive, gør en effektiv planlægning og en økonomisk drift næsten umulig. Generalsekretæren håber, at den kommende generalforsamling vil være opmærksom på dette problem.

Om *Cypem-styrken* (UNFICYP) hedder det i øvrigt, at den har været et betydeligt bidrag til fredens opretholdelse i området og til opretholdelsen af ro i Cypem, selv om de underliggende politiske problemer fortsat er uløst. Generalsekretæren føler sig overbevist om, at der ville være overhæn-

gende fare for nye voldsudbrud, hvis UNFICYP bliver trukket tilbage fra øen. Imidlertid bæres den finansielle byrde ved styrkens opretholdelse af et fåtal medlemslande ved frivillige bidrag, hvilket i det lange løb vanskeliggør finansieringen af operationen. En forlængelse af styrkens tilstedeværelse på ubestemt tid vil endvidere kunne benyttes af de implicerede parter som en bekvem undskyldning for ikke at udfolde enhver mulig bestræbelse for at nå til en ordning. Af disse årsager bliver det stadig mere påtrængende nødvendigt at opnå en politisk løsning, og selv om to af de implicerede parter (Tyrkiet og de tyrkiske cyprioter) har refuseret FN-mægleren Galo Plaza's rapport, er det generalsekretærens anskuelse, at dette ikke bør udelukke fortsatte bestræbelser for med alle midler at tilvejebringe drøftelser og forhandlinger mellem de interesserede parter, således som Plaza har anbefalet det. Generalsekretæren udtrykker håb om, at parterne snart vil finde det muligt at mødes med henblik på en løsning i den internationale freds og det cypriotiske folks interesse. Mægleren forbliver til rådighed i overensstemmelse med bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolution af 4. marts 1964.

I *Den dominikanske Republik* har man for første gang befundet sig i en situation, hvor en FN-fredsmission har opereret i samme område og med samme problemer som en regional organisation, i dette tilfælde Organisationen af Amerikanske Stater (OAS). Dette gav anledning til uvante problemer, som imidlertid gradvist er overvundet. Tilstedeværelsen af en FN-repræsentant har efter U Thant's opfattelse været en modererende faktor i en vanskelig og farlig situation, som nu synes på vej mod en fredelig løsning.

Foruden de to ovennævnte relativt nye fredsoperationer nævner U Thant nogle ældre: Våbenstilstandsobservatorerne i Palæstina (UNTSO), beredskabsstyrken i Gaza (UNEF) og den militære observatørgruppe i Indien og Pakistan (UNMOGIP). I det omfang generaliseringer har gyldighed, mener U Thant, at de nævnte tre operationer i lighed med UNFICYP ofte synes at have rummet begrænsede muligheder for succes, nemlig i den forstand at de gennem lange perioder har skullet isolere eksplosive situa-